Kutas József

Egyenlő esélyek

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 15. szám, 2022. április 14.

A favágónak a haja volt fekete, a szénégetőnek a képe, az üstfoldozónak meg a ruhája; ők hárman kiadtak egy teljes éjszakát. Fényes nappal volt, amikor elvesztették lábuk alól az utat – már amennyire a rengeteg nagy erdőben beszélhetünk *fényességről* –, és most már a vacsoracsillag is átlyukasztotta az ég vásznát.

– Nyáron mindig megszaporodnak a csillagok – jegyezte meg a tagbaszakadt, púpos üstfoldozó, és beleköpött a kétoldalt felhalmozódott sötétségbe. – Isten tudja, lehet, téli álmot alszanak. – Mondta volna tovább is, ám a hasáb alakú, kérges arcú favágó, akit két gyereke várt otthon, meg az asszony, a szétázott papírdobozhoz hasonlító gunyhóban, megjegyezte, hogy ostoba ember az, aki ilyen körülmények között az elérhetetlen égi úttal bajlódik az eltűnt valóságos ösvény helyett.